

АКАДЕМИЯ НАУК СССР

ПОЧЕТНЫЙ АКАДЕМИК
Н.А.МОРОЗОВ

ПОВЕСТИ
МОЕЙ ЖИЗНИ

МЕМОУАРЫ

ТОМ
ПЕРВЫЙ

ИЗДАТЕЛЬСТВО АКАДЕМИИ НАУК СССР
МОСКВА · 1962

Рис. 1.22. Титулната страница от „Мемоарите“ на Н. А. Морозов.

През 1907 г. Н. А. Морозов издава книгата „Откровение в бурята“ [542]. В нея анализира датирането на книгата „Апокалипсис“ от Новия завет и стига до изводи, които противоречат на Скалигеровата хронология. През 1914 г. излиза книгата му „Пророци“ [543]. Въз основа на астрономически методи за датиране радикално преразглежда скалигеровото датиране на библейските пророчества. През 1924–1932 г. е издаден фундаменталният му труд в седем тома „Христос“ [544]. Вж. рис. 1.23 и рис. 1.24. Впрочем първоначалното заглавие е „История на човешката култура в светлината на естествените науки“. Тук Н. А. Морозов излага разгърнатата си критика на Скалигеровата хронология. Открива важния факт, че концепцията, залегнала в основата на приетата днес Скалигерово хронология, е лишена от доказателства.

След като анализира огромен материал, Н. А. Морозов предлага и донякъде доказва фундаменталната хипотеза, че Скалигеровата хронология на древността е изкуствено удължена в сравнение с реалността. Хипотезата му тръгва от „повторенията“, открити от него, тоест от текстове, които описват вероятно едни и същи събития, но по-късно са датирани с различни години и са смятани днес за описания на напълно различни събития. Този труд на Н. А. Морозов предизвиква оживена полемика в печата, а ехото ѝ отзвучава в художествената литература. Изказани са някои справедливи възражения, но като цяло никой не успява да обори критичната част в „Христос“.

Н. А. Морозов, изглежда, не е познавал подобните трудове на И. Нютон и Е. Джонсън, на практика по негово време те са били забравени. Затова е толкова чудно, че повечето изводи на Н. А. Морозов се съгласуват добре с мненията на И. Нютон и Е. Джонсън.